

BIBELKREDS om bøn 1. maj 2015

KALD PÅ GUD

som det første, når I beder,

PRIORITÉR

som Jesus lærer os det i Fadervor,

og AFSLUT

på den gode måde!

FADERVOR er

... en bøn for disciple. Den kan kun bedes af mennesker, som tror på Jesus. Det er en bøn for Guds familie.

Vi bekender vores fællesskab med Gud, "Vores Fader". Han er konge, hans vilje kommer først; han tilgiver og sørger for os.

... et udtryk for prioriteter.

Jesus fortæller os, hvad der er vigtigst i livet. Han lærer os at sætte det først, som kommer først: først det, der er Guds, så vores.

... en model for al bøn.

Jesus lægger en disposition, som vi kan bruge, når vi beder. På den måde bliver bønnen ny, hver gang vi beder den.

... en bøn om hengivenhed. Vi hengiver os selv til Gud som hans håndlangere til at udføre, hvad vi beder om.

... en bøn for livet. Den tager os med rundt i alle livets afkroge. Det tager også et helt liv at bede Fadervor.

*Citat fra menighedens Bibelstudiehæfte i foråret:
"Gud for os" kap. 9 s. 45-46*

1. KALD på Gud!

Når vi vil bede en anden person om noget, begynder vi altid med at tale til vedkommende og nævner vedkommendes navn. Vi fortæller måske også noget om, hvad den anden betyder for os og er for os. Meget sjældent kommer bønnen direkte – uden nogen indledning. BØN har som forudsætning, at man kender den anden, og at man har tillid til den anden som en, man har tillid til. Ellers vil man jo ikke bede.

Sådan også i forhold til Gud. Jesus lærer os det når han siger: "Derfor skal I bede således: Vor fader, du som er i Himlene!" Begynd bønnen med at sige til Gud, hvad han er for dig og for jer! "Du er vores far. Og du er i himlene." Denne indledning er TILLIDS-DELEN: det er her, vi som børn sætter os på vor Fars knæ og lægger tager fat om ham og mærker, at han tager fat om os.

Hvis vi stryger denne indledning, bliver det svært at lægge noget særligt i bønnen andet end pligt og rutine. Ikke fordi pligt og rutine er dårligt. Men det skal høre sammen med TILLID og TRO. I 1 Timoteus 2,1 vejleder Paulus sådan: "Jeg formaner da først af alt til bønner: anråbelser, forbønner og taksigelser for alle mennesker." Indledningen til Fadervor er "anråbelse" eller "påkaldelse".

SAMTALE om at kalde på Gud!

Læs disse steder i Bibelen om at "påkalde" og "anråbe":

1 Mos 4,26; 12,18; 13,4; 21,33; 26,25

Salme 116,4.13.17;

Rom 10,12;

1 Tim 2,1 og 5,5.

- Hvorfor det er vigtigt at "anråbe" / "påkalde", når vi begynder at bede?
- Hvordan I kan variere jeres påkaldelse af Gud! (fx kalde ham for Skaber, Far, Almægtig, Nådig, Barmhjertig, Hellig, Evig. – Del disse og flere bibelske betegnelser og beskrivelser af Gud med hinanden og overvej sammen, hvordan de motiverer jer til at bede til Gud.
- Et fantastisk eksempel er Salme 103, hvor David ønsker, at hans sjæl priser Gud. Og da nævner han så mange herlige ting om Gud, og hvad Gud gør. Tag et kig på, hvordan det virker for David i Sl 103.

Når vi savner glæde i bønnen, kan det da hænge sammen med, at vi springer "påkaldelsen" og "anråbelsen" over og går direkte til vore ønsker. Da frarøver vi os selv glæden over, at Gud er den, han er. Og at han er vores far.

- Tal om, hvordan I i jeres bøn kan få glæde ved at bruge god tid til at påkalde Gud og nævne for ham, hvad han er for jer, og hvad han har gjort og betyder for jer.

2. PRIORITÉR

Fadervor er et udtryk for prioriteter. Jesus fortæller os, hvad der er vigtigst i livet. Han lærer os at sætte det først, som kommer først: først det, der er Guds, så vores.

Citat fra forsiden (fra studiehæftet "Gud for os")

Jesus lærer os at bede om

1. Guds navn.
2. Guds rige.
3. Guds vilje.

- 4. Vort daglige brød.
- 5. Vor skyld.
- 6. Vore fristelser.
- 7. Det onde

SAMTALE om at prioritere

- Hvis kristne selv finder på bønnen og ikke lærer den af Jesus, hvilke af de 7 bønner ville da let blive glemt eller sat i baggrunden?
- Gud ved, hvad vi trænger til, før vi beder. Hvorfor så egentlig bede? Overvej disse tre svar: 1) FORDI Jesus siger, at vi skal! 2) FORDI Jesus lover, at Gud vil høre og bønne! 3) FORDI vi er i meget stor nød!

3. og AFSLUT på den gode måde!

Afslutningen er vigtig. Det er helt afgørende, hvordan vi slutter en samtale – i frustration eller med håb. Jesus lærer os at slutte med at sige til Gud, at riget er hans, magten er hans, og æren er hans – og at den er det i evighed, dvs. også lige nu, når du rejser dig fra bønnen.

SAMTALE om den gode afslutning

- Tal om ordene "Dit er riget, magten og æren – i evighed.
- Hvordan kan sådan en afslutning hjælpe os til at være trygge, når vi slutter bønnen?

Gratiakirken, 1. maj 2015, LGJ

MATTHÆUS 6,5-11

Om bøn

Og når I beder, må I ikke være som hyklerne, der ynder at stå og bede i synagoger og på gadehjørner for at vise sig for mennesker. Sandelig siger jeg jer: De har fået deres løn.

Men når du vil bede, så gå ind i dit kammer og luk din dør og bed til din fader, som er i det skjulte. Og din fader, som ser i det skjulte, skal lønne dig. Når I beder, så lad ikke munden løbe, som hedningerne gør, fordi de tror, at de bønnes for deres mange ord. **v8** Dem må I ikke ligne. Jeres fader ved, hvad I trænger til, endnu før I beder ham om det.

Fadervor

Derfor skal I bede således:

Vor Fader, du som er i himlene!

- Helliget blive dit navn,
- komme dit rige,
- ske din vilje som i himlen således også på jorden;
- giv os i dag vort daglige brød,
- og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,
- og led os ikke ind i fristelse,
- men fri os fra det onde.

For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.